

האחרים שפלם בכו עמה על חרבן בית המקדש. ובשם כה מה לך אפוא. אמרה לפניו: וכי בני גיגלות, והמקדש נשוף, ואני מה לי כאן? (ב) התיכילה ואומרת, (ישעה כב) תשאות מלאה עיר הומיה קירה עליזה חל lipid לא מלי חרב ולא מתי מלחה. על בן אמרתי שעוי מי אמרר ברכי וגוי. והנה בארנו, שהקדוש ברוך הוא אמר לה (ירמיה טט) כה אמר ה' מנעינו קולך מבכי וגוי.

ובא וראה, מיום שנחרב בית המקדש, לא היה يوم שלא נמצאו בו קללות, משום שפआשר בית המקדש היה קים, היה ישראל עובדים עבדות, ומקריבים עלות וקרבות, והשכינה שורה בבית המקדש עליהם כמו אם שרוכצת על בניה, והוא כל הפנים מארות, עד שנמצאו ברכות למעלה ולמטה, ולא היה يوم שלא נמצאו בו ברכות ושמחות, ורקיו ישראל שרים לכתח הארץ, וכל העולם היה נזון בגלאם.

עבדו שנחרב בית המקדש, והשכינה עמהם בגלוות, אין לך يوم שלא נמצאים בו קללות, והעולים מקלל, ואין נמצאות השמחות למעלה ולמטה.

ונתיר הקדוש ברוך הוא להקים את גנטה ישראל מן העפר כמו שנתקאה, ולשמח את העולים בכל, כמו שנאמר (ישעה ט) והביאותים אל הר קדרשי ושמחתים בבית תפלה וגוי. וככתוב (ירמיה לא) בבכי יבואו ובתנונים אוביים. כמו שבתתיכלה, שפטוב (איכה א) בכו תבפה בלילה ורמגה על לחייה, אך גם כן לאחר כה בכי יחויר, שכתוב בבכי יבוא וגוי.

לאقل לא בהדה כל חילין וכל רתיכין אחרים, דכלחו בכו עמה על חרבן כי מקדש. ובגין כה, מה לך אפוא. אמרה קמיה, וכי בני גיגלות, ומקדש אתוקידא, ואני מה לי הכא. שריית ואמרת, (ישעה כב) תשאות מלאה עיר הומיה קירה עליזה חל lipid לא חלידי חרב ולא מתי מלחה על בן אמרתי שעוי מני אמרר ברכי וגוי. וזה אוקימנא, מקדש בריך הוא אמר לה, (ירמיה לא) כה אמר

י"י מנעינו קולד ממכי וגוי.

ויה חזי, מיום דאתחריב כי מקדש, לא הוה יומא דלא אשפכה ביה לווטין. בגין דבד כי מקדש אהוה קיים, הוו ישראל פלחין פולחניין וקרבין עלזון וקרבניין, ושכינתא שרייא בבי מקדש עלייהו, באמא דרביעא על בניה. והו כל אנפין נהירין, עד דашפחו ברקאנ לעילא ותטא. ולא היה יומא, דלא אשפכח ביה ברקאנ וחדרון. והו ישראל שראן לרחצון בארעא, וכל עלמא היה אטען בגינוייה.

השתא דאתחריב כי מקדש, ושכינתא עמהון בגלוות, לית לך יומא דלא אשפכח ביה לווטין, ועלמא אטלטיא.

וחדרון לא אשפחו לעילא ותטא. יומין קדש בריך הוא, לאקמא לה לכנטה ישראל מעפרא, כמה דאמר. ולמחד עלמא בכלא. כמה דאת אמר, (ישעה ט) והביאותים אל הר קדרשי ושמחתים בבית תפלה וגוי. וככתוב, (ירמיה לא) בבכי יבואו ובתנונים אוביים. כמה דבקע מיטא, דכתיב, (איכה א) בכיה תבפה בלילה ודמעתה על לחייה. הכי נמי לבתר, בבכי יתבדרין. דכתיב, בבכי יבוא וגוי: